

[Thoft]

1986, men den er der heller ikke i skatteministerens bemærkninger til hans forslag henvist til. Jeg mener ikke, det kan være vores opgave som folketingsmedlemmer at skulle spille detektiver, når vi skal finde ud af, hvad ministeren mener, og hvilke virkninger ministerens forslag egentlig har. Det fremgår som sagt, så vidt jeg kan se, ikke af ministerens lovforslag overhovedet, at det rent faktisk giver statskassen et øget provenu, altså at det giver et overskud til statskassen – derfor vil jeg senere i min ordførertale tilslutte mig forslaget – men det giver rent faktisk, så vidt jeg kan se, et overskud til statskassen. Der er tale om en skærpelse af realrenteafgiften og ikke, som det fremgår af bemærkningerne, om en lempelse, og det synes jeg er uanstændigt og uhæderligt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Inden hr. Thoft nu svinger sig op til endnu voldsommere udfoldelser, synes jeg, det er rimeligt, at det bliver bemærket, at en beregning af, hvad der sker efter dette forslag, ingen særlig regnekunst kræver, men blot at man kan læse indenad, nemlig at man læser den betænkning, vi fik udleveret for en måneds tid siden, hvoraf det fremgår, at der vil være en besparelse for pensionsopsparene i 1988 på et par milliarder kroner, og det er det, vi stemmer om.

Collet (KF):

Indledningsvis skal jeg på vegne af Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Kofod-Svendsen, give tilslutning til lovforslaget.

På Det Konservative Folkepartis vegne skal jeg sige, at vi er glade for det forlig, som er indgået mellem regeringspartierne og Socialdemokratiet. I Det Konservative Folkeparti har vi længe ønsket denne ændring, og jeg vil gerne benytte denne anledning til at rette en varm tak til Socialdemokratiet, fordi de har medvirket til dette forlig, som medfører, at vi får humaniseret pensionsbeskatningen i 1988. Derfor skal der lyde en rigtig stor tak til Socialdemokratiet.

Jeg noterede, at både hr. Thoft fra SF og hr. Lykketoft bevægede sig langt ind i fremtiden og henholdsvis forudsagde eller ønskede forudsigelser om provenuet af denne beskatningsform. Jeg har lidt svært ved at følge

specielt hr. Thoft, som var meget indigneret over, at man ikke havde givet prognoser for provenuvirkningerne af dette forslag langt ud i fremtiden. Jamen vi har jo udvalgsbehandling her i Folketinget, hvor hr. Thoft kan stille disse spørgsmål, og derfor forstår jeg ikke indignationen. Hvis tallene er til rådighed, kan hr. Thoft bare spørge om dem, så er jeg sikker på, han skal få dem. Der er jo den vanskelighed ved at forudsige provenuet her, at man for at kunne gøre det også skal forudsige inflationen. Den afhænger som bekendt af en lang række økonomisk-politiske faktorer, som man kunne blive velhavende af at kunne forudsige. Derfor tror jeg, man er lidt på blød bund i de alt for lange provenufordisigelser her.

I øvrigt skal jeg erklære mig enig med hr. Lykketoft i, at den, skal vi sige, langsigtede opsparing i kollektivt regi, altså i pensions- og forsikringssektoren, er væsentlig mere lønsom end den individuelle opsparing. Det er et faktum, som jeg ikke mener kan bestrides.

Men afslutningsvis skal jeg slå fast, at Det Konservative Folkeparti er tilfreds med forliget og selvfølgelig støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Når vi nu er ved taksigelserne, vil jeg da også gerne rette en meget varm tak til hr. Collet og for den sags skyld også til skatteministeren for, at de så klart vedkender sig, at det er dette her, der var behov for på området. Det var altså ikke nogle vidtløftige ændringer af systemet, ikke nogle vidtløftige indrømmelser til de, skal vi sige lidt mere vilde forslag, der er kommet fra interesseorganisationer på området. Det synes jeg det er meget nyttigt at få fastslået og få fastslået med syvtommersøm i denne debat. Der er altså fuld opbakning fra Det Konservative Folkeparti til, at dette her er, hvad der er nødvendigt.

Dernæst vil jeg gøre den tekniske bemærkning til hr. Collet, at det er jo rigtigt, at man, hvis man skal vurdere på målstregen, om dette her giver lidt mere eller lidt mindre, skal forudsige noget om meget lange forløb. Dog er det vel sådan, at det er det, der sker de første 3-4 år, der er afgørende for, om det giver lidt mere eller lidt mindre, for i det lange løb vil realrenteafgiften under næsten alle